

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 260/2022-38

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku (sudca spravodajca) a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Ivanom Jánošíkom, Klincová 35, Bratislava, proti návrhu prokurátora Okresnej prokuratúry Piešťany na opätovné vzatie do väzby č. k. Pv 447/21/2204-70 z 19. januára 2022, postupu, uznesení Okresného súdu Piešťany č. k. 23Tp/3/2022 z 9. februára 2022 a príkazu Okresného súdu Piešťany na zatknutie č. k. 23Tp/3/2022 zo 7. februára 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkové východiská

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. apríla 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na nedotknuteľnosť osoby podľa čl. 16 ods. 1, na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, 2, 4 a 5, na ľudskú dôstojnosť a ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 1 a 2, na ochranu zdravia podľa čl. 40, na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, na rovnosť strán podľa čl. 47 ods. 3, na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na život podľa čl. 2, na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 písm. b) a c), na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 v spojení s čl. 6 ods. 3 písm. b), na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na ľudskú dôstojnosť podľa čl. 1 Charty základných práv Európskej únie. Sťažovateľ navrhuje zakázať okresnej prokuratúre a okresnému súdu pokračovať v porušovaní jeho uvedených práv, priznať primerané finančné zadostučinenie a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľovi bolo uznesením vyšetrovateľa odboru kriminálnej polície, 3. oddelenia vyšetrovania Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave

ČVS: ORP-1538/3-VYS-TT-2021 z 5. novembra 2021 vznesené obvinenie pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (ďalej len „TZ“) a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) TZ na skutkovom základe, že sťažovateľ mal spolu s ďalšími osobami v Piešťanoch v predajni LIDL porušovať nariadené protipandemické opatrenia (vstup do predajne bez prekrytia horných dýchacích ciest) a slovne napádať personál predajne. Následne bola na miesto vyslaná policajná hliadka, ktorá mala vyzvať sťažovateľa spolu s ďalšími osobami, aby preukázali svoju totožnosť a ukončili porušovanie verejného poriadku. Sťažovateľ spolu s ďalšími osobami neuposlúchli výzvu policajnej hliadky a pri služobnom zákroku mali fyzicky napadnúť členov policajnej hliadky.

3. Prokurátor okresnej prokuratúry 6. novembra 2021 podal návrh na vzatie sťažovateľa do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (ďalej len „TP“).

4. Okresný súd uznesením č. k. 23Tp/33/2021 zo 7. novembra 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 5Tpo/301/2021 z 11. novembra 2021 sťažovateľa prepustil z väzby na slobodu, väzbu nahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka a uložil sťažovateľovi primerané obmedzenia a povinnosti – oznámenie zmeny trvalého pobytu, odovzdať legálne držanú zbraň, dostaviť sa na predvolanie orgánov činných v trestnom konaní a raz za dva týždne sa dostavovať k probačnému a mediačnému úradníkovi.

5. Prokurátor okresnej prokuratúry doručil 27. januára 2022 okresnému súdu napadnutý návrh na opätovné vzatie sťažovateľa do väzby s odôvodnením, že sťažovateľ porušil uložené opatrenia a povinnosti – nedostavovanie sa k probačnému a mediačnému úradníkovi. Napadnutý návrh bol sťažovateľovi a jeho obhajcovi doručený 9. februára 2022.

6. Okresný súd vydal napadnutý príkaz na zatknutie sťažovateľa a následne bol sťažovateľ napadnutým uznesením vzatý do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) TP.

7. Krajský súd uznesením č. k. 3Tpo/7/2022 zo 17. februára 2022 zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu v celom rozsahu a sťažovateľa prepustil z väzby na slobodu s odôvodnením, že neexistuje dôvodná obava, že sťažovateľ bude pokračovať v trestnej činnosti.

II.

Argumentácia sťažovateľa

8. Sťažovateľ argumentuje, že 12. novembra 2021 sa dostavil do budovy Okresného súdu Topoľčany, pričom po márnom vyzvaní na prekrytie horných dýchacích ciest bol sťažovateľ príslušníkom Zboru väzenskej a justičnej stráže (ďalej len „ZVJS“) vyvedený pred budovu okresného súdu, kde spoločne čakali na príchod mediačného a probačného úradníka. Po jeho príchode sa mali presunúť do vestibulu budovy súdu, v ktorom následne prebiehal súdom nariadený probačný a mediačný dohľad.

9. Sťažovateľ uviedol, že sa v období od 12. novembra 2021 do 2. februára 2022 pravidelne a preukázateľne dostavoval na Okresný súd Topoľčany, avšak príslušníci ZVJS ho odmietli vpustiť do budovy z dôvodu neprekrytia horných dýchacích ciest. Stojac pred budovou Okresného súdu Topoľčany, telefonicky komunikoval s probačným a mediačným úradníkom, a tak týmto spôsobom plnil uložené obmedzenia a povinnosti.

10. Ďalej uviedol, že sa zúčastnil procesných úkonov v dňoch 7. novembra 2021 a 9. februára 2022 na okresnom súde bez toho, aby mal prekryté horné dýchacie cesty. V týchto dňoch bol sťažovateľ vpustený do budovy okresného súdu príslušníkmi ZVJS bez akéhokoľvek rúška alebo respirátora. Poukázal na judikatúru ústavného súdu k problematike protipandemických opatrení. Poukazuje na neexistenciu povinnosti prekrytia horných dýchacích ciest a s tým aj spojenú absenciu skutkovej podstaty priestupku. Obmedzovanie dýchania sťažovateľa je v rozpore s jeho základnými právami a slobodami.

11. Sťažovateľ sumarizoval, že konaním okresnej prokuratúry a okresného súdu došlo k porušeniu jeho práv. Podľa neho neprekrytie si horných dýchacích ciest a s tým údajné neplnenie si povinnosti dostavovať sa k probačnému a mediačnému úradníkovi nemohlo predstavovať podklad na tak závažný zásah prokurátora okresnej prokuratúry, akým bolo predloženie napadnutého návrhu na opätovné vzatie sťažovateľa do väzby.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K napadnutému návrhu prokurátora:

12. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide vtedy, keď napadnutým postupom alebo napadnutým rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07, I. ÚS 348/2019).

13. Sťažovateľ tvrdí, že vydaním napadnutého návrhu prokurátora na jeho opätovné vzatie do väzby došlo k porušeniu jeho uvedených základných práv, a podotýka, že na vydanie tohto návrhu nebol zákonný dôvod.

14. Ústavný súd uvádza, že ústavná sťažnosť v zmysle § 123 ods. 1 písm. b) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoÚS“) je prípustná proti právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody. Napadnutý návrh však nespĺňa ani jednu z uvedených alternatív možného zásahu do uvedených práv sťažovateľa.

15. Samotné vydanie napadnutého návrhu samo osebe nezakladá porušenie uvedených práv sťažovateľa, pretože tento návrh bol adresovaný okresnému súde, v ktorého právomoci bolo napadnutý návrh posúdiť, či je alebo nie je dôvodný.

16. Sťažovateľ teda mohol porušenie svojich práv namietat až samotným rozhodnutím o napadnutom návrhu prokurátora, ktorým bolo napadnuté uznesenie okresného súdu v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 3Tpo/7/2022 zo 17. februára 2022.

17. Ústavný súd vzhľadom na uvedené preto ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) ZoÚS ako zjavne neopodstatnenú.

III.2. K napadnutému postupu, príkazu a uzneseniu okresného súdu:

18. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh je zrejmé, že napadnuté uznesenie, príkaz a postup okresného súdu boli predmetom prieskumu krajského súdu na základe sťažnosti sťažovateľa a sťažovateľ vo výsledku aj uspel. Pre rozhodnutie ústavného súdu v danej časti je teda podstatné, že napadnuté uznesenie, príkaz a postup okresného súdu boli podrobené zákonnému prieskumu zo strany krajského súdu.

19. Uvedená skutočnosť tak z dôvodu naplnenia princípu subsidiarity (čl. 127 ods. 1 ústavy a § 132 ods. 1 ZoÚS) vylučuje právomoc ústavného súdu na prieskum ústavnou sťažnosťou prezentovaného porušenia uvedených práv sťažovateľa napadnutým uznesením, príkazom a postupom okresného súdu, a preto ústavný súd ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoÚS pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

20. Ústavný súd poznamenáva, že sa nezaoberal vecným prieskumom napadnutých rozhodnutí z dôvodu ich procesnej neprípustnosti v konaní pred ústavným súdom. Týmto rozhodnutím nie je ale dotknuté pri splnení zákonných podmienok prípadné právo sťažovateľa na ochranu jeho osobnostných či iných práv pred všeobecným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2022

Peter Straka
predseda senátu